

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 10.266 van 4 februari 2014
in de zaak A. 211.237/XIV-35.405**

In zake : 1. XXXXX
 2. XXXXX
 in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers
 van hun minderjarige kinderen
 XXXXX
 XXXXX
 XXXXX
 XXXXX
 XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Vincent Neerinckx
 kantoor houdend te 9140 Temse
 Akkerstraat 6A
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 23 december 2013, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 114.265 van 22 november 2013 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 8 januari 2014 aangekomen ter
griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

Daargelaten de vraag of de verzoekers zich in een administratief cassatieberoep tegen een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dienstig kunnen beroepen op de artikelen 17, 18, 297 en 780 van het Gerechtelijk Wetboek, kunnen luidens artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen “de beroepen bedoeld in artikel 39/2 voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang”. In tegenstelling tot wat de verzoekers aanvoeren, kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dus wel degelijk ambtshalve oordelen over het al dan niet bestaan van een belang. Waar de verzoekers aanvoeren dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ten onrechte oordeelt dat de minderjarige kinderen geen belang hebben bij de vordering tegen de in hun hoofde genomen aanvankelijk bestreden beslissingen, geven zij zelf aan dat zij handelen “qualitate qua, in vertegenwoordiging van hun kinderen”, zoals ook in het bestreden arrest wordt vastgesteld, en gaan zij voorbij aan het feit dat de aanvankelijk bestreden beslissingen in hoofde van de minderjarige kinderen geen eigen motivering hebben doch louter verwijzen naar de eerste aanvankelijk bestreden beslissing genomen in hoofde van eerste verzoeker. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan derhalve op wettige wijze stellen dat “een beroep tegen de in hun hoofde genomen bestreden beslissingen (...) aan hun verblijfsrecht niets (kan) wijzigen”. Het eerste en het tweede middel zijn, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op vier februari tweeduizend veertien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams